ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

ΑΠΟΦΑΣΗ Π.Σ.Ο. ΑΝΤΑΡΣΥΑ 29/9/2019

Α. ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Η νέα πολιτική κατάσταση στην χώρα μας σφραγίζεται από την πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ, η οποία συνεχίζει και κλιμακώνει την επίθεση στα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα στο δρόμο της ευρωμνημονιακής επιτροπείας και της εξυπηρέτησης των πιο επιθετικών ιμπεριαλιστικών συμφερόντων στην περιοχή, που ακολούθησε και ο ΣΥΡΙΖΑ.

Βασικά ζητήματα στα οποία ξεδιπλώνεται η πολιτική της ΝΔ είναι:

- Νέος γύρος σκληρής επίθεσης στα εργασιακά (βλ πολυνομοσχέδιο)
- Χτύπημα δημοκρατικών κατακτήσεων (κατάργηση ασύλου, αστυνομοκρατία, άκρατος ρατσισμός με εκκενώσεις καταλήψεων προσφύγων / Εξάρχεια κλπ)
- Υποταγή των πάντων (περιβάλλον, δικαιώματα κλπ) στο κέρδος και τους επενδυτές.
- Πλήρης ευθυγράμμιση με την τυχοδιωκτική ιμπεριαλιστική πολιτική των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, σε μια περίοδο που η περιοχή μυρίζει μπαρούτι.
- Ένταση της πολιτικής και ιδεολογικής αντιδραστικής επίθεσης στην αριστερά.

Η ΝΔ βάζει τρεις αλληλένδετους στόχους σαν κυβέρνηση.

-Ο **πρώτος,** να πετύχει ρυθμούς ανάπτυξης τέτοιους που να μπορούν να κάνουν πιο κερδοφόρες τράπεζες, κατασκευαστικές -τις λεγόμενες «ατμομηχανές» του ελληνικού καπιταλισμού μαζί με τον τουρισμό και τον εφοπλισμό- και άλλες επιχειρήσεις. Η «συνταγή» είναι η μείωση της φορολόγησης των κερδών και οι ιδιωτικοποιήσεις. Αναπόσπαστο κομμάτι αυτής της επίθεσης είναι η ιδιωτικοποίηση των πρώην ΔΕΚΟ με ναυαρχίδα το ξεπούλημα των «φιλέτων» της ΔΕΗ, αλλά και ολόκληρων κομματιών του Δημοσίου όπως η Υγεία και η Παιδεία.

-Ο **δεύτερος στόχος** είναι η περαιτέρω μείωση του εργατικού κόστους. Οι διατάξεις του «αναπτυξιακού» νομοσχέδιου που χτυπούν ό,τι έχει απομείνει από τη δυνατότητα συλλογικής διαπραγμάτευσης και σύμβασης και στοχεύουν στα ίδια τα συνδικάτα και το δικαίωμα στην απεργία, είναι κομμάτι αυτής της επιδίωξης. Η εκστρατεία του «νόμου και της τάξης» με την ένταση της καταστολής και την επίθεση στο άσυλο έρχεται να συμπληρώσει αυτή την επίθεση και να την καλύψει ιδεολογικά.

-Αυτός είναι κι ο **τρίτος στόχος** της κυβέρνησης: το ιδεολογικό χτύπημα στην Αριστερά και συνολικότερα στη ριζοσπαστικοποίηση που διαμορφώθηκε όλα τα προηγούμενα χρόνια και συνεχίστηκε και στη διάρκεια της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Θέλουν την ήττα των ιδεών της Αριστεράς, που έφτασαν να αμφισβητούν βασικές πλευρές της κυρίαρχης πολιτικής.

Ταυτόχρονα η ΝΔ επιδιώκει να συγκροτήσει συμμαχίες και να οικοδομήσει το δικό της μπλοκ κοινωνικών δυνάμεων. Απευθύνεται στα μικρά και μεσαία στρώματα με την υπόσχεση των φορολογικών ελαφρύνσεων και επιδιώκει να ηγηθεί αυτή στην πολιτική των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων.

Συνολικά, το πρόγραμμα της ΝΔ θέτει ως στόχο την ανασυγκρότηση της ηγεμονίας της κυρίαρχης τάξης σε όλα τα επίπεδα, της επιστροφής στην «κανονικότητα» και την «ομαλότητα». Το πρόβλημα, ωστόσο, για τη ΝΔ και την άρχουσα τάξη είναι ότι οι επιθυμίες τους βρίσκονται αντιμέτωπες με την πραγματικότητα.

Εντούτοις η πολιτική της υπέρ του κεφαλαίου, η υλοποίηση των ματωμένων πλεονασμάτων και των άλλων ευρωμνημονιακών δεσμεύσεων και η ορατή προοπτική μιας νέας κρίσης καθιστούν όλο αυτό το σχέδιο έωλο.

2. Ο ΣΥΡΙΖΑ κινείται στην κατεύθυνση της ολοκλήρωσης και εμβάθυνσης του αστικού του

χαρακτήρα, βαδίζοντας προς το νέο κόμμα της λεγόμενης «κεντροαριστεράς». Από τα πρώτα του βήματα διακήρυξε μια «μαχητική» και «θεσμική» αντιπολίτευση ξεκαθαρίζοντας ότι θα κινηθεί μέσα στα όρια των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει και της πολιτικής που υλοποιούσε. **Έχει αναδειχθεί στον δεύτερο πυλώνα του αστικού διπολισμού με στήριξη στην πολιτική της αστικής τάξης αλλά και με προσπάθεια να ηγεμονεύει στην αριστερά.**

Η αντιπολιτευτική στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να συνοψιστεί στη φράση του Τσίπρα στη ΔΕΘ περί «μαχητικής» αλλά «εποικοδομητικής» αντιπολίτευσης. Το μαχητική περιορίζεται σε άσφαιρα πυρά για επιμέρους χειρισμούς, την ίδια στιγμή που το «εποικοδομητική» κυριαρχεί και σημαίνει αποδοχή των στόχων και των βάσεων του «προγράμματος επιτροπείας» το οποίο άλλωστε ψήφισε. Στην ουσία ο ΣΥΡΙΖΑ «καλωσορίζει στην πραγματικότητα» την κυβέρνηση της ΝΔ, της εύχεται να ολοκληρώσει τις «επιτυχίες» του (απ' τα αιματοβαμμένα πλεονάσματα μέχρι τις Πρέσπες και την ρατσιστική Συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας) και λέει στο κόσμο που τον ψήφισε να περιμένει μέχρι να έρθει ξανά η ώρα της κάλπης.

Χρειάζεται γι' αυτό **ανειρήνευτη πάλη με τον ΣΥΡΙΖΑ, την πολιτική του και τις οργανωμένες πολιτικές και συνδικαλιστικές του εκφράσεις και όχι λογικές «ενιαίου μετώπου» και συμμαχικής στάσης απέναντί τους.** Μόνο έτσι και σε συνδυασμό με την πρωτοπόρα συμβολή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ **στην αντιπαράθεση με τη κυβέρνηση της ΝΔ,** θα κερδίζεται μέσα στην πάλη η βάση που τον στηρίζει και θα μετατοπίζεται προς τα αριστερά αντί να ηγεμονεύεται από τον ΣΥΡΙΖΑ όλη η αριστερά.

Τα παραπάνω δεν σημαίνουν ότι η διαπάλη με τον ΣΥΡΙΖΑ αρκεί για να γεννηθεί μια νέα ελπίδα στους εργαζόμενους. Στην ουσία μπροστά μας μπαίνει η ανάγκη οργάνωσης ενός νέου **ανώτερου σε περιεχόμενο και μορφές κύκλου αγώνων του μαζικού κινήματος,** η ανάγκη στόχων με βάση τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα που σπάνε τα όρια της αστικής πολιτικής και των συμφωνημένων «στόχων» της επιτροπείας και του κεφαλαίου, σύνδεσης με την συνολική αντικαπιταλιστική πολιτική προοπτική, ταξικής ανασυγκρότησης του εργατικού λαϊκού κινήματος και στρατηγικού επανεξοπλισμού της μαχόμενης αριστεράς.

3. Σε όλο τον πλανήτη έχει ανοίξει μια τεράστια συζήτηση για τις προοπτικές της παγκόσμιας καπιταλιστικής οικονομίας. Σχεδόν όλα τα στοιχεία των βασικών μεγάλων οικονομιών (ΗΠΑ, ΕΕ, Νοτιανατολική Ασία) καθώς και των αναπτυσσόμενων χωρών δείχνουν ισχυρά σημεία ένταξης της παγκόσμιας οικονομίας σε ένα **νέο κύκλο ύφεσης.**

Μια νέα ύφεση σε μια φάση που δεν έχουν ξεπεραστεί οι ήδη βαρύτατες συνέπειες της κρίσης του 2008 και με δοκιμασμένα πλέον μια σειρά εργαλεία υπέρβασής της, υπογραμμίζει την αδυναμία του σύγχρονου καπιταλισμού να ικανοποιήσει τις βασικές ανάγκες του κόσμου. Επιβεβαιώνει τον «δομικό» χαρακτήρα της κρίσης που ξεκίνησε το 2008. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο η σύγχρονη επαναστατική κομμουνιστική αριστερά οφείλει να παρέμβει με στρατηγικό στίγμα και περιεχόμενο.

Παράλληλα βλέπουμε να **οξύνεται η πολιτική αστάθεια σε μια σειρά μεγάλες χώρες της ΕΕ.** (Ισπανία, Ιταλία) ενώ η υπόθεση του Brexit απειλεί να βυθίσει στην πολιτική κρίση όχι μόνο την Αγγλία αλλά όλη την Ευρώπη! Αυτή η παρατεταμένη πολιτική αστάθεια αντανακλά στο πολιτικό πεδίο την αδυναμία αξιόπιστης υπέρβασης της οικονομικής κρίσης του συστήματος, τους φόβους νέας ύφεσης και τις συνεπακόλουθες αντιφάσεις και αντιθέσεις που αναπτύσσονται στα πλαίσια των ανταγωνισμών.

4. Οι γεωπολιτικοί και οικονομικοί ανταγωνισμοί οξύνονται. Ο εμπορικός πόλεμος ΗΠΑ-Κίνας, και η πρωτοφανής όξυνση του πολεμικού κινδύνου είναι δύο μόνο κορυφαία παραδείγματα για την όξυνση των ανταγωνισμών.

Ιδιαίτερα η περιοχή μας μυρίζει μπαρούτι. Στον Περσικό κόλπο οι φόβοι πολεμικής ανάφλεξης οξύνονται με βασική ευθύνη του αμερικανονατοϊκού ιμπεριαλισμού και των συμμάχων του. Οι συνεχιζόμενες πολεμικές επιχειρήσεις και οι εντεινόμενες απειλές δημιουργούν νέες γενιές ξεριζωμένων και προσφύγων, την ίδια στιγμή που η συμφωνία Ε.Ε. – Τουρκίας συνεχίζει να τους απαγορεύει τις μετακινήσεις και η Ν.Δ. ανακοινώνει την πρόθεσή της για την κατάργηση της δευτεροβάθμιας επιτροπής ασύλου, ενώ οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης σε στρατόπεδα και ο εγκλεισμός μονιμοποιούνται.

Κλιμακώνεται ο ανταγωνισμός ανάμεσα στην ελληνική και την τουρκική ολιγαρχία σε έναν άδικο και τυχοδιωκτικό ανταγωνισμό και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου. Ιδιαίτερα η πρόσδεση του ελληνικού καπιταλισμού στο άρμα των ΗΠΑ στο όνομα της διεκδίκησης κυρίαρχης θέσης στην εκμετάλλευση των ΑΟΖ, των υδρογονανθράκων και των δρόμων μεταφοράς τους στην Ανατολική Μεσόγειο απειλεί να οδηγήσει άμεσα σε εμπλοκή στις πολεμικές περιπέτειες στην περιοχή μας.

Συνολικά μπορεί η πορεία προς μια νέα ύφεση να μην προχωράει με τον ίδιο ρυθμό παντού, αλλά παντού αλληλοτροφοδοτείται με την πολιτική αστάθεια και τους γεωπολιτικούς ανταγωνισμούς.

5. Το καλοκαίρι που μας πέρασε επανήλθε με ένταση **το ζήτημα της περιβαλλοντικής καταστροφής.** Οι εκτεταμένες πυρκαγιές στις μεγαλύτερες δασικές εκτάσεις του πλανήτη (Σιβηρία, Αμαζόνιος, Αφρική), οι θεαματικές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής (λιώσιμο πάγων στην Γροιλανδία, νέα ρεκόρ καύσωνα κ.α.), έχουν ανοίξει τη συζήτηση διεθνώς και στη χώρα μας για το μέλλον του πλανήτη. Τα φαινόμενα αυτά συνδέονται και με τα εντεινόμενα κρούσματα περιβαλλοντικών καταστροφών που ζήσαμε έντονα και στην Ελλάδα με το Μάτι και την Μάνδρα πέρυσι, τη Χαλκιδική και τα Χανιά φέτος, τα οποία δεν αποτελούν απλές συμπτώσεις. Είναι τα αποτελέσματα της βαρβαρότητας του καπιταλισμού, που υπακούει μόνο στον κανόνα της κερδοφορίας.

6. Η **ήττα της Χρυσής Αυγής,** με την αποτυχία της να ξαναμπεί στη Βουλή και το κλείσιμο των κεντρικών της γραφείων, είναι μια πολύ σημαντική νίκη του αντιφασιστικού και ταξικού κινήματος. Η νίκη αυτή σε καμία περίπτωση δεν αντισταθμίζεται από την άνοδο της ακροδεξιάς του Βελόπουλου. Ασφαλώς, δεν χωράει κανένας εφησυχασμός, απαιτείται αποφασιστικότητα και δράση για να ξεριζωθεί οριστικά ο φασισμός.

7. **Άρα στην επόμενη περίοδο η ΑΝΤΑΡΣΥΑ παλεύει:**

Για την υπεράσπιση και βελτίωση της ζωής των εργατικών λαϊκών στρωμάτων και των δικαιωμάτων τους. Για την ανατροπή της αντεργατικής – αντιλαϊκής επίθεσης της κυβέρνησης της ΝΔ, του προγράμματος της διαρκούς επιτροπείας και της πολεμικής απειλής. Τη συνολική αντιπαράθεση με τις δυνάμεις του κεφαλαίου και της ΕΕ, και του αστικού πολιτικού συστήματος.

Με την δύναμη της ταξικής ανασυγκρότησης του εργατικού και λαϊκού κινήματος και μιας ισχυρής αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ παλεύει με τρόπο που δεν θα δημιουργηθούν νέες αυταπάτες συμμαχίας με τον ΣΥΡΙΖΑ στο όνομα του «μετώπου κατά της δεξιάς», του «μικρότερου κακού», των «κυβερνητικών λύσεων». Αποκαλύπτουμε και αντιπαρατιθέμαστε στη συναινετική του «αντιπολίτευση».

Υπερασπιζόμαστε και αναπτύσσουμε τους πολιτικούς στόχους του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, συνδέοντάς τους με τις διεκδικήσεις των εργαζόμενων και της νεολαίας. Πείθουμε για την αναγκαιότητά τους. Λέμε όχι στον καπιταλιστικό μονόδρομο, των κρίσεων, της φτώχιας, των πολέμων, της οικολογικής καταστροφής, του νέου σκοταδισμού. Το μέλλον μας είναι η αντικαπιταλιστική ανατροπή και η επαναστατική προοπτική.

Β. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

8. Οι βουλευτικές εκλογές του Ιούλη αποτύπωσαν μια συντηρητική πολιτική στροφή και μια σημαντική χειροτέρευση του συσχετισμού δυνάμεων. Το αστικό πολιτικό σύστημα πραγματοποίησε ένα σημαντικό βήμα για τη σχετική σταθεροποίησή του, με την ανάδειξη ενός νέου αστικού διπολισμού και με τη συμπίεση των δυνάμεων της Αριστεράς. Σε σημαντικά τμήματα των εργαζόμενων ενισχύθηκε η αίσθηση ότι δεν υπάρχει «εναλλακτική», οι «μειωμένες προσδοκίες», η λογική του «μικρότερου κακού». Πάνω σε αυτή την βάση διατήρησε ο ΣΥΡΙΖΑ σε υψηλά επίπεδα την πολιτική του επιρροή και μειώθηκε η αριστερά.

9. Ωστόσο, αυτή η πολιτική σταθεροποίηση, στο επίπεδο του κομματικού πολιτικού συστήματος δεν έχει τη διάσταση που θέλει η αστική τάξη, ούτε αντιστοιχεί σε μια «κοινωνική σταθεροποίηση». Πρώτον γιατί η καπιταλιστική κρίση και οι αντιθέσεις υπονομεύουν διαρκώς την όποια προοπτική σταθεροποίησης. Δεύτερο γιατί η Ελλάδα βρίσκεται δεμένη στις ασφυκτικές ευρωμνημονιακές υποχρεώσεις και στο μηχανισμό εξυπηρέτησης του άδικου δημόσιου χρέους, την ίδια ώρα που και το ιδιωτικό χρέος είναι εκρηκτικό. Τρίτο γιατί οι εργαζόμενοι κατανοούν ότι ο «ευρωμονόδρομος» και συνολικότερα η αστική πολιτική στην περίοδο της κρίσης δεν έχει μέσα της κάποια θετική προοπτική για αυτούς, δεν θα οδηγήσει σε καλυτέρευση της θέσης τους. Και τέλος επειδή εξακολουθούν να υπάρχουν σημαντικές δυνατότητες αντίστασης.

10. Παρότι η αμηχανία και η απογοήτευση δεν έχουν ξεπεραστεί, στο κίνημα εμφανίζονται σημαντικά σημάδια μιας νέας δραστηριότητας και αγωνιστικής διάθεσης. Οι αξιόλογες διαδηλώσεις για το άσυλο εν μέσω καλοκαιριού, οι μαζικές κινητοποιήσεις ενάντια στην καταστολή και υπέρ των προσφύγων και των καταλήψεων στα Εξάρχεια και στα Προπύλαια, η ενωτική, φέτος, διαδήλωση στην επέτειο της δολοφονίας Φύσσα, η φετινή διαδήλωση για τον Ζακ Κωστόπουλο, οι διεθνείς κινητοποιήσεις για το περιβάλλον που φαίνεται ότι φτάνουν και στη χώρα και μπορούν να συνδεθούν με τους εδώ αγώνες (εξορύξεις, ανεμογεννήτριες, νερό, καύση σκουπιδιών), η ΔΕΘ, η απεργία της 24/9 παρά την άρνηση της ΓΣΕΕ, η οποία οδήγησε στο να κληθεί και νέα απεργία στις 2/10, όλα αυτά είναι εξαιρετικά ενθαρρυντικά σημάδια.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ οφείλει να πρωταγωνιστήσει σε αυτό τον νέο γύρο κινητοποιήσεων. Με ενωτική διάθεση, συστηματικά, χωρίς να στέκεται φοβικά σε αγώνες τους οποίους δεν έχει ξεκινήσει η ίδια, αλλά και με διακριτότητα της πολιτικής της πρότασης, συσπειρώνοντας γύρω της το πιο συνειδητό τμήμα των αγωνιστών και αγωνιστριών. Μόνο έτσι θα συμβάλει και στη

βελτίωση της κατάστασης του κινήματος, αλλά και στην αλλαγή των συσχετισμών εντός του, υπέρ της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και εναντίον των ρεφορμιστικών και γραφειοκρατικών τάσεων.

11. Σε ό,τι αφορά την ίδια την ΑΝΤΑΡΣΥΑ το αποτέλεσμα των δύο εκλογικών μαχών ήταν αρνητικό. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχασε το 1/3 των ψήφων της από τις ευρωεκλογές, αδυνατώντας να εκφράσει μια διαφορετική ποιότητα παρέμβασης για την αντικαπιταλιστική αριστερά και συνολικά για την αριστερά.

Παρά το γεγονός ότι στις δημοτικές και τις περιφερειακές εκλογές (που είχαν πολιτικό χαρακτήρα, ειδικά οι δεύτερες) την επέλεξε ένα πολύ μεγαλύτερο κομμάτι αριστερών και αγωνιστών, αυτό δεν έγινε στις εθνικές εκλογές και τις ευρωεκλογές, **πράγμα που αποτυπώνει ορισμένα ευρύτερα όρια της προσπάθειάς μας.**

Τα όρια αυτά αφορούν:

- Τις προγραμματικές και πολιτικές ανεπάρκειες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, την αδυναμία να γειώσει, συγκεκριμενοποιήσει και αναπτύξει το πολιτικό της πρόγραμμα που έμεινε πίσω στις αρχικές διατυπώσεις της κρίσης.
- Τις ταλαντεύσεις στη μετωπική τακτική δηλαδή το αν υπάρχουν δυνατότητες πολιτικών / εκλογικών συνεργασιών με τα ρεφορμιστικά ρεύματα και συνολικότερα για το αν θα συμβάλει με συνέπεια στην οικοδόμηση ενός αυτοτελούς αντικαπιταλιστικού κοινωνικοπολιτικού ρεύματος, ή θα καθηλώνεται στην αναζήτηση κάποιου ρεφορμιστικού πολιτικού ρεύματος ως οχήματος για να «αναρριχηθεί» προς το πολιτικό σκηνικό, με «συμμαχίες κορυφής». Η ταλάντευση αυτή οδήγησε σε λαθεμένες κινήσεις «απεύθυνσης στην ΛΑΕ» λίγες μέρες πριν τις βουλευτικές εκλογές πράγμα που οδήγησε σε σοβαρή σύγχυση και απογοήτευση το δυναμικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και έπαιξε αρνητικό ρόλο και στο εκλογικό αποτέλεσμα.
- Την ένταση των αντιθέσεων στο εσωτερικό της πράγμα που έχει σοβαρή αντανάκλαση στην εμπιστοσύνη των αγωνιστών και στην προοπτική της.
- Την σοβαρή υποχώρηση στην δημοκρατική της λειτουργία, την τάση μετατροπής σε ένα ανταγωνιστικό άθροισμα οργανώσεων χωρίς διαδικασίες και ρόλο της βάσης της. Η όξυνση της αντιπαράθεσης των διαφορετικών σχεδίων επιταχύνει την παράλυση και τελικά τη διάλυσή της στην πράξη.

Είναι προφανές ότι η κατάσταση στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν μπορεί να μείνει «ως έχει». Άμεσο και επιτακτικό είναι πλέον το ζήτημα της αντιμετώπισης αυτής της κατάστασης. Στόχος του

ΠΣΟ είναι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, απαντώντας θετικά στο ερώτημα αυτό, να ξεπεράσει αυτή τη κατάσταση στηριγμένη στη θέληση της πλειοψηφίας των μελών της και να διαμορφώσει το δρόμο της ανάπτυξης, του μετασχηματισμού της, για τη συμβολή της σε ένα ανώτερο και πιο μαζικό αντικαπιταλιστικό πόλο με βάση και τις αποφάσεις της Συνδιάσκεψης.

12. Το προηγούμενο διάστημα μέσα στον κόσμο του κινήματος και της αριστεράς αναπτύχθηκε μια πολύ σημαντική διαπάλη και τέθηκαν στρατηγικά ερωτήματα. Είναι δυνατόν να βελτιωθεί ριζικά η θέση των εργαζόμενων μέσα στο πλαίσιο του ευρωμνημονιακού σφαγείου; Είναι ρεαλιστική μια πολιτική που στηρίζεται στο *«ούτε ρήξη, ούτε υποταγή»;* Μπορεί να υπάρξει «άλλος δρόμος» εντός της ΕΕ και, αν απαιτείται ρήξη, είναι ρεαλιστική μια πορεία ρήξης με την ΕΕ και τις δυνάμεις του κεφαλαίου; Με ποιο πρόγραμμα και ποια αριστερά μπορούμε να προχωρήσουμε σε έναν τέτοιο δρόμο;

Η εξέλιξη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ έκρινε ότι ο δρόμος της υποταγής στην κυρίαρχη πολιτική, εντός των πλαισίων της, με «κοινωνική ευαισθησία» είναι αδιέξοδος και οδηγεί στην ήττα. Επιβεβαίωσε ότι απαιτείται μια πολιτική ρήξης με τις δυνάμεις του κεφαλαίου και την ΕΕ.

Παράλληλα όμως κρίθηκαν και οι διάφορες λογικές συμμετοχής ή ενίσχυσης ή συμμαχίας ή κριτικής στήριξης στον ΣΥΡΙΖΑ, που ακολούθησαν πλήθος δυνάμεων της αριστεράς (ΔΕΑ, ΚΟΕ, Ανασύνταξη, Πρωτοβουλία των 1000 κλπ), στο όνομα της «ενότητας», του «ενιαίου μετώπου» της «πολιτικής μαζών» ή της «πλατιάς επίδρασης». Πουθενά αυτή η πολιτική δεν έφερε ανακατατάξεις σε όφελος της αριστεράς, αλλά ενίσχυσε τελικά τα διαχειριστικά σχέδια.

Η εξέλιξη της ΛΑΕ επιβεβαίωσε ότι στην σημερινή εποχή δεν μπορεί να υπάρξει ανεξάρτητη «γραμμή» ανάμεσα στην αντικαπιταλιστική λογική και την γραμμή του «κομμουνιστικού ρεφορμισμού» του ΚΚΕ.

Το ζήτημα επομένως που τίθεται σήμερα μπροστά σε όλο τον κόσμο του κινήματος και της αριστεράς είναι η σαφής απάντηση στο ερώτημα **αν η αντικαπιταλιστική αριστερά θα παλεύει να οικοδομήσει ένα αυτοτελές κοινωνικό και πολιτικό ρεύμα,** το οποίο φυσικά θα επικοινωνεί και θα επιδιώκει συμμαχίες με κάθε ριζοσπαστική τάση του κινήματος, ή αν θα ακολουθεί, θα «διαλύεται» και τελικά θα «συγχωνεύεται» με τα ρεφορμιστικά ρεύματα στο όνομα της επίδρασης σε αυτά!

Η αντικαπιταλιστική αριστερά απευθύνεται με όρους αυτοτέλειας στα πολυποίκιλα

ρεφορμιστικά ρεύματα και τα καλεί σε κοινή δράση, σε λογική ταξικής αγωνιστικής ενότητας για την υπεράσπιση των εργατικών και λαϊκών δικαιωμάτων και την ανατροπή της επίθεσης. Δεν επιδιώκει πολιτικο- προγραμματικές και εκλογικές συνεργασίες μαζί τους αναζητώντας ένα μέσο όρο ανάμεσα στο αντικαπιταλιστικό και το ρεφορμιστικό πρόγραμμα.

Το επόμενο διάστημα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να πάρει πρωτοβουλίες για το άνοιγμα μιας πλατιάς συζήτησης τόσο στο εσωτερικό της όσο και στο πλατύ μάχιμο κοινωνικό και πολιτικό δυναμικό που επιμένει στην ανάγκη **αυτοτελούς μετωπικής συγκρότησης της αντικαπιταλιστικής αντιιμπεριαλιστικής αριστεράς για τους όρους της αντίστασης και της ανατροπής της επίθεσης σήμερα και συνολικά για το περιεχόμενο, τους δρόμους και τα χαρακτηριστικά της ανασυγκρότησης της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.**

Στην συζήτηση αυτή δεν ξεκινάμε από το μηδέν, όπως κάποιες δυνάμεις υποστηρίζουν υπεκφεύγοντας από τα βασικά σημεία – αιχμές ενός αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Στηριζόμαστε πάνω στις πολιτικές και προγραμματικές κατακτήσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αλλά και τη γνώση ότι αυτές δεν επαρκούν, στην εμπειρία από την «άνοδο και την πτώση» της πολιτικής ΣΥΡΙΖΑ, από την κρίση των ρεφορμιστικών σχεδίων που επιχείρησαν να κάνουν κριτική από «αριστερά», χωρίς να υπερβούν τον πολιτικό και προγραμματικό τους ορίζοντα, στις ανάγκες της ταξικής πάλης στην νέα περίοδο. Είμαστε αντίθετοι με το κλίμα παραίτησης, υποχώρησης, αγνωστικισμού και τελικά μιας νέας «ενωτολογίας», που καταλήγει στο «να ενωθούμε για να υπάρχουμε» και που τελικά αναπαράγει την ηγεμονία του αστικά ανασυγκροτημένου ΣΥΡΙΖΑ.

13. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η δημοκρατική λειτουργία και η οργανωτική ανασυγκρότηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με στόχο την επανασυσπείρωση του δυναμικού της και τη συμμετοχή των μελών της στον καθορισμό της πολιτικής και της δράσης της. Είναι ο μόνος δρόμος για να μην μετεξελιχθεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε ένα άθροισμα οργανώσεων και μια φανέλα που θα την χρησιμοποιεί κάθε οργάνωση κατά το δοκούν. Είναι ο μόνος δρόμος για να υλοποιούνται συλλογικά και αποτελεσματικά οι αποφάσεις της.

Στην κατεύθυνση αυτή το ΠΣΟ δεσμεύει την ΚΣΕ να κάνει συγκεκριμένα βήματα στην υλοποίηση των αποφάσεων της 4ης Συνδιάσκεψης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που αφορούν την λειτουργία των τοπικών και κλαδικών επιτροπών, την διοργάνωση πολιτικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων, αναζήτησης γραφείων κλπ.

14. Βασικό περιεχόμενο αυτής της πολιτικής πρότασης είναι:

α) Ο κλονισμός – ανατροπή της κλιμακούμενης αντεργατικής, αντιλαϊκής επίθεσης διαρκείας, της μόνιμης επιτροπείας και της πολεμικής απειλής, που προωθούνται από την κυβέρνηση της ΝΔ, τις δυνάμεις του κεφαλαίου και της ΕΕ, με την στήριξη όλου του αστικού πολιτικού τους συστήματος. Ανάδειξη του βαθιά αντιδραστικού χαρακτήρα της κυβέρνησης της Ν.Δ.- ανατρεπτικός αγώνας ενάντια στην κυβέρνηση και τους σχεδιασμούς της.

β) Ο πολιτικός αγώνας για την ήττα της πολιτικής και των στόχων του συμφωνημένου «προγράμματος» μεταμνημονιακής επιτροπείας μέχρι το 2060 (αιματηρά πλεονάσματα, αποπληρωμή του χρέους κλπ), ως προϋπόθεση για την ικανοποίηση λαϊκών αναγκών και δικαιωμάτων. Η επαναφορά στην «ημερήσια διάταξη» των βασικών στόχων του αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης της εξόδου από ευρώ / ΕΕ και της στάσης πληρωμών / μη αναγνώρισης / μονομερούς διαγραφής του χρέους.

γ) Η πάλη για άμεση εδώ και τώρα βελτίωση της θέσης της εργατικής τάξης και του λαού με μέτρα που στοχεύουν στο «να χάσει πλούτο και δύναμη το κεφάλαιο». Η απόρριψη αντιλήψεων «ταξικής συνεργασίας», «κοινωνικών εταίρων» και αταξικής «παραγωγικής ανασυγκρότησης» μέσα στον καπιταλισμό. Η προβολή του στόχου των εθνικοποιήσεων του τραπεζικού συστήματος και των στρατηγικών επιχειρήσεων χωρίς αποζημίωση με εργατικό και λαϊκό έλεγχο.

δ) Η πάλη για την ειρήνη, ενάντια στον ιμπεριαλισμό, το ΝΑΤΟ, τον ευρωστρατό, την αυταρχικοποίηση και στρατιωτικοποίηση της Ευρώπης, τον εθνικισμό και τον επιθετικό ρόλο της ελληνικής αστικής τάξης, με την δημιουργία των τυχοδιωκτικών αντιδραστικών αξόνων στην περιοχή και την πλήρη ένταξη της στους σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ για την προώθηση των συμφερόντων της στην περιοχή. Πάλη ενάντια στον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό για τις ΑΟΖ και τους δρόμους μεταφοράς που είναι άδικος και επιθετικός και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου. Όχι στις εξορύξεις που φέρνουν οικολογική καταστροφή, ανταγωνισμούς, πολέμους.

ε) Η καταδίκη της πολιτικής και της συναινετικής «αντιπολίτευσης» του ΣΥΡΙΖΑ. Απόρριψη των κυβερνητικών και ευρύτερα των διαχειριστικών αυταπατών γύρω από νέες εκδοχές «αριστερών» ή άλλων κυβερνήσεων και «εκδημοκρατισμού του κράτους» .

στ) Όχι στον καπιταλιστικό μονόδρομο των κρίσεων, της φτώχιας, των πολέμων, της οικολογικής καταστροφής, του νέου σκοταδισμού. Το μέλλον μας είναι η αντικαπιταλιστική ανατροπή και η οικοδόμηση μιας νέας απελευθερωτικής κομμουνιστικής κοινωνίας.

Με βάση τους παραπάνω άξονες η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα ανοίξει το επόμενο διάστημα ένα πλατύ συντροφικό διάλογο με τις δυνάμεις και τους αγωνιστές που αναζητούν μια αριστερή αντικαπιταλιστική διέξοδο στη σημερινή κατάσταση με στόχο την συσπείρωση των ευρύτερων δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής πάλης και προοπτικής στην κατεύθυνση του αντικαπιταλιστικού πόλου.

Στην συζήτηση αυτή δεν περισσεύει κανένας. Προετοιμάζουμε πλατιά απεύθυνση σε όλο το δυναμικό που αναζητά σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, ανεξάρτητα από την στάση που κράτησε στις εκλογές, που δεν πρέπει να θεωρούμε δεδομένη και οριστική. Αναπτύσσουμε πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και προς τον κόσμο του κινήματος και προς οργανωμένες δυνάμεις (πχ πρωτοβουλία των 4, Κομμουνιστικός Συντονισμός, Κόκκινο Νήμα, ΕΕΚ κλπ) επιδιώκοντας να βαθύνουν τα συμπεράσματα του μαχόμενου δυναμικού από την εμπειρία ΣΥΡΙΖΑ να ενισχύεται έμπρακτα η αντικαπιταλιστική λογική και να διαμορφώνεται η πεποίθηση ότι είναι δυνατός ένας ισχυρός αντικαπιταλιστικός πόλος.

15. Για το εργατικό και λαϊκό κίνημα

Κομβικής σημασίας καθήκον για τις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η συμβολή τους στην ανάπτυξη του εργατικού κινήματος που θα βάζει μπροστά τα εργατικά αιτήματα ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης – κεφαλαίου-ΕΕ, θα διεκδικεί ριζική βελτίωση της θέσης των λαϊκών στρωμάτων και το ξήλωμα όλου του αντιδραστικού ευρωμνημονιακού καθεστώτος, με σχέδιο για τη γενίκευση όλων των μικρών και μεγάλων αγώνων που έχουν ξεκινήσει. Για να πάρουμε σήμερα πίσω όσα μας έκλεψαν τα χρόνια των μνημονίων.

Παλεύουμε:

– Για την κατάργηση όλων των μνημονίων μακράς διαρκείας (με σταθμούς το 2023 και το 2060) καθώς και της συνεχιζόμενης ενισχυμένης ευρωκηδεμονίας.

– Για την άμεση κατάργηση των 714 ψηφισμένων μνημονιακών εφαρμοστικών νόμων που διατηρούνται σήμερα ολοζώντανοι.

– Για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Μετατροπή όλων των ελαστικών σχέσεων εργασίας σε συμβάσεις αορίστου χρόνου χωρίς προϋποθέσεις. Απαγόρευση απολύσεων. Αγώνας ενάντια στα προγράμματα ανακύκλωσης της ανεργίας.

– Για προσλήψεις με μόνιμη και σταθερή δουλειά, με μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων καταρχήν. Απαγόρευση των απολύσεων, κρατικοποίηση με εργατικό έλεγχο των

επιχειρήσεων που απειλούν με απολύσεις και κλεισίματα.

– Για δουλειά με πλήρη δικαιώματα. ΣΣΕ εργασίας παντού. Αυξήσεις μισθών-αποδοχών τώρα. Κανένας μισθός κάτω από 800 ευρώ καθαρά. Άμεση επαναφορά όσων μας έκλεψαν με τα μνημόνια.

– Όχι στις ιδιωτικοποιήσεις, κάτω τα χέρια από ΔΕΗ, συγκοινωνίες, ΕΥΔΑΠ και όλα τα δημόσια αγαθά-«φιλέτα» που έχουν βάλει στο μάτι τα αρπακτικά της αγοράς. Κρατικοποίηση των εταιρειών που έχουν ιδιωτικοποιηθεί -Μείωση του χρόνου (και των ετών) εργασίας τώρα. Για να δουλέψουν οι άνεργοι, για να πάρουμε πίσω τον κλεμμένο πλούτο που παράγουμε. Για να ζούμε αξιοπρεπώς από τη δουλειά μας, για να καλύψουμε τις ανάγκες μας, για να χάσει το κεφάλαιο.

– Κάτω τα χέρια από τις συντάξεις και τα ταμεία μας που μπαίνουν στο μνημονιακό Προκρούστη για ακόμα μια φορά.

– Παλεύουμε για την υπεράσπιση και διεύρυνση των δημοκρατικών δικαιωμάτων του λαού και της νεολαίας. Κάτω τα χέρια από τα συνδικάτα, η αντιαπεργιακή νομοθεσία θα μείνει στα χαρτιά. Συνδικάτα ελεύθερα από κράτος-κυβερνήσεις και εργοδότες. Με πλήρη και διευρυμένα δικαιώματα στη συνδικαλιστική δράση, την απεργία, τον συλλογικό και μαζικό αγώνα. Κάτω τα χέρια από το άσυλο. Παλεύουμε ενάντια στην αυταρχική πολιτική επιβολής του «Νόμου και Τάξης» που ακολουθεί η κυβέρνηση με την όξυνση των επιθέσεων απέναντι στον αγωνιζόμενο λαό και τη νεολαία

– Κλιμακώνουμε την αντιφασιστική πάλη. Για να μπουν στη φυλακή οι νεοναζί δολοφόνοι και να διαλυθεί η ναζιστική συμμορία. Ταυτόχρονα, δυναμώνουμε την πάλη ενάντια στην ρατσιστική κλιμάκωση της κυβέρνησης της ΝΔ που βαδίζει στα χνάρια του «Ξένιου Δία» των Σαμαρά-Δένδια στήνει νέες Μόριες και Αμυγδαλέζες. Παλεύουμε ενάντια στην ΕΕ-φρούριο και τη ρατσιστική πολιτική της ΕΕ.

– Ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή που φέρνει η καπιταλιστική ανάπτυξη και η υποταγή των πάντων στην καπιταλιστική κερδοφορία. Αναδεικνύουμε τον ταξικό χαρακτήρα των αιτιών και των επιπτώσεων που έχει η κλιματική αλλαγή. Παλεύουμε για την ανάγκη ανάπτυξης ενός κινήματος που δεν θα μένει στο σύμπτωμα αλλά θα στρέφεται ενάντια στις αιτίες που οδηγούν στην περιβαλλοντική καταστροφή, που θα διαχωρίζεται από τις ΜΚΟ που έχουν τις δικές τους σκοπιμότητες, και που παράλληλα θα αποκαλύπτει και θα καταγγέλλει το ρόλο όλων όσων (αστικά κόμματα, δήμοι, περιφέρειες) με την πολιτική τους ευθύνονται

για την παράδοση των δημόσιων χώρων στο κεφάλαιο, για την οικοδόμηση κάθε σπιθαμής ελεύθερου χώρου, την έλλειψη προστασίας των δασών, για τη ρύπανση της θάλασσας, για την εμπορευματοποίηση των πάντων, για το βιασμό του φυσικού περιβάλλοντος

Επιδιώκουμε την ενότητα όλων των αγωνιζόμενων τμημάτων των εργαζομένων στη δράση, ενάντια στα ξεπουλήματα, την υποταγή και τον συστημικό τελικά ρόλο του κυβερνητικού εργοδοτικού συνδικαλισμού, αξιοποιώντας κάθε ρήγμα και ευκαιρία για να βγουν απεργιακές κινητοποιήσεις και να αλλάξουν στην πράξη οι συσχετισμοί εντός του εργατικού κινήματος.

Στο πλαίσιο αυτό παίρνουμε πρωτοβουλίες με μαζικές διαδικασίες βάσης, συνελεύσεις, οριζόντιο συντονισμό σωματείων, επιτροπών αγώνα και συσπείρωση πρωτοπόρων ταξικών δυνάμεων για να οργανώνονται αγώνες που θα ξεπερνούν τα όρια που βάζει ο γραφειοκρατικός εργοδοτικός – κυβερνητικός συνδικαλισμός.

Παράλληλα κινούμαστε με φιλοδοξία για μια νέα φάση συντονισμού σωματείων, επιτροπών αγώνα και συνδικαλιστών, παίρνοντας υπόψη τις αναβαθμισμένες δυνατότητες που υπάρχουν (βλ πχ σχετική πρόταση και της ΠΕΝΕΝ), τη συσπείρωση δυνάμεων που έγινε στη ΔΕΘ και αντίστοιχες διεργασίες που προκύπτουν σε κλάδους και χώρους δουλειάς.

Οι δυνάμεις μας σε όλα τα όργανα του εργατικού κινήματος προτείνουν την κλιμάκωση της πάλης ενάντια στο νέο αντισυνδικαλιστικό νόμο και τα αντεργατικά μέτρα της κυβέρνησης για τις οικονομικές-ασφαλιστικές και άλλες διεκδικήσεις του εργατικού κινήματος .

16. Συμβάλλουμε στον ανεξάρτητο συντονισμό των περιφερειακών και δημοτικών κινήσεων.

Συνεχίζουμε να στηρίζουμε το συντονισμό των περιφερειακών και δημοτικών αριστερών, αντικαπιταλιστικών, αντιδιαχειριστικών κινήσεων με σταθερότητα στη συμμετοχή και συμβολή της κάθε μιας κίνησης, επιδιώκοντας να ενταχτούν σε αυτόν και οι νέες κινήσεις. Συμβάλλουμε στην κοινή στάση τους αναβαθμίζουμε τις κοινές θέσεις τους με συναντήσεις τους, ημερίδες και επεξεργασίες και τις κοινές δράσεις τους με πρωτοβουλίες αγωνιστικών κινητοποιήσεων και καμπάνιες για τα θέματα των αναδιαρθρώσεων στα πεδία της εργασίας, του χώρου, των ιδιωτικοποιήσεων, της εμπορευματοποίησης, των λαϊκών αναγκών. Με βάση και την απόφαση της Συνδιάσκεψης το επόμενο διάστημα οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ συμβάλλουν στη λειτουργία των κινήσεων για την αντικαπιταλιστική παρέμβαση στην πόλη από τη σκοπιά του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, της δράσης, της φυσιογνωμίας τους και της συσπείρωσης δυνάμεων, τη μαχητική παρουσία και δράση τους για τα κεντρικά και

τοπικά προβλήματα, τη συλλογική δημοκρατική λειτουργία τους, τη σύγκρουσή τους με τις αντιλαϊκές πολιτικές περιφερειακών- δημοτικών αρχών, κυβέρνησης. Επιδιώκουμε τη μεγαλύτερη δυνατή συσπείρωση στις κινήσεις αγωνιστών του κινήματος και δυνάμεων που αποδεσμεύονται από διαχειριστικές και ρεφορμιστικές λογικές

17. Καλούμε άμεσα και μετά την απόφαση του ΠΣΟ **μάχιμες συνελεύσεις των Τοπικών και Κλαδικών Επιτροπών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την οργάνωση της δράσης μας.**

Παίρνουμε μέτρα και οργανώνουμε την πορεία προς την Πέμπτη Συνδιάσκεψη η οποία θα γίνει το αργότερο την άνοιξη του 2020, με το άνοιγμα της πλατιάς συντροφικής συζήτησης στις Τ.Ε και Κ.Ε. που πρέπει να συνοδευτεί με το θαρραλέο άνοιγμα στις δυνάμεις και τους αγωνιστές που αναζητούν σε μια αντικαπιταλιστική κατεύθυνση.